

Parashat Re'eh Miracles? Ignore them!

Rav Hanan Schlesinger

About us

*The **Community Kollel of Dallas** seeks to strengthen our Jewish community through the shared experience of Torah study in a non-judgmental environment. A unique combination of worldliness and Judaic scholarship makes the men & women of the Kollel wonderful ambassadors of Jewish living and learning in our modern society.*

Schultz Rosenberg Campus, 12324 Merit Drive, Dallas TX, 75251

Phone: 214-295-3525

Fax: 214-295-3526

Email: kollelofdallas@sbcglobal.net

Web site: www.kollelofdallas.org

The Community Kollel of Dallas is an affiliate of the Center for the Jewish Future of Yeshiva University

The Gospel According to Matityahu

Chapter 12

38 Then certain of the Torah-teachers answered, saying, Rabbi, we want to see a miraculous sign from you. 39 But he answered and said unto them ... there shall be given no miraculous sign except for that of the prophet Yonah 40 For as Yonah was three days and three nights in the whale's belly, so shall the son of man be three days and three nights in the heart of the earth.

Chapter 28

1 After shabat, as it began to dawn toward the first day of the week, came Miryam of Magdala and the other Miryam to see the grave. 2 And, behold, there was a great earthquake: for the angel of the Lord descended from heaven, and came and rolled back the stone from the door, and sat upon it. 3 His countenance was like lightning, and his raiment white as snow: 4 And for fear of him the guards did shake, and became as dead men. 5 And the angel answered and said unto the women, Fear not: for I know that you seek Yehoshua, who was crucified. 6 He is not here: for he is risen, as he said. Come, see the place where the Lord lay. 7 And go quickly, and tell his disciples that he is risen from the dead; and, behold, he goes before you to the Galilee; there shall you see him: lo, I have told you. 8 And they departed quickly from the grave with fear and great joy; and did run to bring his disciples word. 9 And as they went to tell his disciples, behold, Yehoshua met them, saying, Shalom to you. And they came and held him by the feet, and worshipped him. 10 Then said Yehoshua unto them, Be not afraid: go tell my brethren to go to the Galilee, and there shall they see me...

16 Then the eleven disciples went away to the Galilee, to a mountain where Yehoshua had appointed for them. 17 And when they saw him, they worshipped him: but some doubted. 18 And Yehoshua came and spoke unto them, saying, All power is given unto me in heaven and in earth. 19 Go therefore, and teach all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost: 20 Teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you: and, lo, I am with you always, even unto the end of the world. Amen.

Devarim chapter 13

א את כל-הדבר, אשר אנכי מצוה אתכם--אתו תשמרו, לעשות: לא-תסף עליו, ולא תגרע ממנו. {פ}

1 All this word which I command you, you shall observe to do; you shall not add thereto, nor diminish from it. {P}

ב כי-יקום בקרבך נביא, או חלם חלום; ונתן אליך אות, או מופת.

2 If there arise in your midst a prophet, or a dreamer of dreams--and he give you a sign or a wonder,

ג ובה האות והמופת, אשר-דבר אליך לאמר: גלכה אחרי אלהים אחרים, אשר לא-ידעתם--ונעבדם.

3 and the sign or the wonder come to pass, whereof he spoke unto you--saying: 'Let us go after other gods, which you have not known, and let us serve them';

ד לא תשמע, אל-דברי הנביא ההוא,

4 you shall not hearken unto the words of that

Schultz Rosenberg Campus, 12324 Merit Drive, Dallas TX, 75251

Phone: 214-295-3525

Fax: 214-295-3526

Email: kollelofdallas@sbcglobal.net

Web site: www.kollelofdallas.org

או אל-חולם החלום, ההוא: כי מנסה ה' אלהיכם, לדעת הישכם אהבים את-ה' אלהיכם, בכל-לבבכם ובכל-נפשכם.

prophet, or unto that dreamer of dreams; for the LORD your God is testing you, to know whether you love the LORD your God with all your heart and with all your soul.

ה אחרי ה' אלהיכם תלכו, ואתו תיראו; ואת-מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו, ואתו תעבדו ובו תדבקו.

5 After the LORD your God shall you walk, and Him shall you fear, and His commandments shall you keep, and unto His voice shall you hearken, and Him shall you serve, and unto Him shall you cleave.

ו והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת, כי דבר-סרה על-ה' אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים--להדיחך מן-הדרך, אשר צונו ה' אלהיך ללכת בה; ובערת הרע, מקרבך. {ס}

6 And that prophet, or that dreamer of dreams, shall be put to death; because he has uttered falsehood about the LORD your God, who brought you out of the land of Egypt, and redeemed you out of the house of bondage, to draw you aside out of the way which the LORD your God commanded you to walk in. So shall you put away the evil from your midst. {S}

Devarim chapter 18

טו נביא מקרבך מאחיך כמני, יקים לך ה' אלהיך: אליו, תשמעו.

15 A prophet will the LORD your God raise up unto you, from your midst, of your brethren, like unto me; unto him you shall hearken;

טז בכל אשר-שאלת מעם ה' אלהיך, בחרב, ביום הקהל, לאמר: לא אסף, לשמע את-קול ה' אלהי, ואת-האש הגדלה הזאת לא-אראה עוד, ולא אמות.

16 according to all that you did desire of the LORD your God in Horev in the day of the assembly, saying: 'Let me not hear again the voice of the LORD my God, neither let me see this great fire any more, that I die not.'

יז ויאמר ה', אלי: היטיבו, אשר דברו.

17 And the LORD said unto me: 'They have well said that which they have spoken.

יח נביא אקים להם מקרב אחיהם, כמותך; ונתתי דברי, בפיו, ודבר אליהם, את כל-אשר אצוונו.

18 I will raise them up a prophet from among their brethren, like unto you; and I will put My words in his mouth, and he shall speak unto them all that I shall command him.

יט והיה, האיש אשר לא-ישמע אל-דברי, אשר ידבר, בשמי--אנכי, אדרש מעמו.

19 And it shall come to pass, that whosoever will not hearken unto My words which he shall speak in My name, I will require it of him.

כ אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי, את אשר לא-צויתיו לדבר, ואשר ידבר, בשם אלהים אחרים--ומת, הנביא ההוא.

20 But the prophet, that shall speak a word presumptuously in My name, which I have not commanded him to speak, or that shall speak in the name of other gods, that same prophet shall die.'

כא וכי תאמר, בלבבך: איכה נדע את-הדבר, אשר לא-דברו ה'.

21 And if you say in your heart: 'How shall we know the word which the LORD has not spoken?'

כב אשר ידבר הנביא בשם ה', ולא-יהיה הדבר ולא יבא--הוא הדבר, אשר לא-דברו ה': בודון דברו הנביא, לא תגור ממנו. {ס}

22 that which a prophet speak in the name of the LORD, if the thing follow not, nor come to pass, that is the thing which the LORD has not spoken; the prophet has spoken it presumptuously, you shall not be in awe of him. {S}

Devarim chapter 8

ב וזכרת את-כל-הדרך, אשר הולכת ה' אלהיך זה ארבעים שנה--במדבר: למען ענתך לנסתך, לדעת את-אשר בלבבך התשמר מצותו--אם-לא.

2 You should remember the long way which the LORD thy God made you walk these forty years in the wilderness, in order that He might afflict you, to test you, to know what was in thy heart, whether you would observe His commandments, or not.

ג ויענך, וירעבך, ויאכלך את-המון אשר לא-ידעת, ולא ידעו אבותיך: למען הודיעך, כי לא על-הלחם לבדו יחיה האדם--כי על-כל-מוצא פי-ה', יחיה האדם.

3 He afflicted you, and suffered you to hunger, and gave you to eat the manna, which you knew not, neither did thy fathers know; in order that He might make it known to you that man does not live by bread only, but by every thing that goes forth out of the mouth of the LORD does man live.

ה וידעת, עם-לבבך: כי, כאשר ייסר איש את-בנו, ה' אלהיך, מיסרך.

5 And you should know in thy heart, that, as a man chastens his son, so the LORD thy God chastens you.

טז המאכלך מן במדבר, אשר לא-ידעו אבותיך: למען ענתך, ולמען נסתך--להיטיבך, באחריתך.

16 who gave you manna to eat in the wilderness, which thy fathers knew not, in order that He might afflict you, and that He might test you, to do you good at thy latter end;

Shmot chapter 3

י ועתה לכה, ואשלחך אל-פרעה; והוצא את-עמי בני-ישראל, ממצרים.

10 Come now therefore, and I will send you unto Pharaoh, that you may bring forth My people the children of Israel out of Egypt.'

יא ויאמר משה, אל-האלהים, מי אנכי, כי אלך אל-פרעה; וכי אוציא את-בני ישראל, ממצרים.

11 And Moses said unto God: 'Who am I, that I should go unto Pharaoh, and that I should bring forth the children of Israel out of Egypt?'

יב ויאמר, כי-אחיה עמך, וזה-לך האות, כי אנכי שלחתיך: בהוציאתך את-העם, ממצרים, תעבדון את-האלהים, על ההר הזה.

12 And He said: 'Certainly I will be with you; and this shall be the sign for you, that I have sent you: when you have brought forth the people out of Egypt, you shall serve God upon this mountain.'

Shmot chapter 19

ט וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה, הֲנֵה אֲנִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעָבַב הָעָנָן, בְּעָבֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עֲמֹךָ, וְגַם-בְּךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם; וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם, אֶל-ה'.

9 And the LORD said unto Moses: 'Lo, I come unto you in a thick cloud, that the people may hear when I speak with you, and also may believe you for ever.' And Moses told the words of the people unto the LORD.

משנה תורה לרמב"ם, ספר מדעת הלכות יסודי התורה, פרק ז'

ז) הנביא אפשר שתהיה נבואתו לעצמו בלבד להרחיב לבו ולהוסיף דעתו עד שידע מה שלא היה יודע מאותן הדברים הגדולים ואפשר שישולח לעם מעמי הארץ או לאנשי עיר או ממלכה לכוון אותם ולהודיעם מה יעשו או למונעם ממעשים הרעים שבידיהם וכשמשלחים אותו נותנין לו אות ומופת כדי שידעו העם שהאל שלחו באמת ולא כל העושה אות ומופת מאמינים לו שהוא נביא אלא אדם שהיין יודעים בו מתחלתו שהוא ראוי לנבואה בחכמתו ובמעשיו שנתעלה בהן על כל בני גילו והיה מהלך בדרכי הנבואה בקדושתה ובפרישותה ואח"כ בא ועשה אות ומופת ואמר שהאל שלחו מצוה לשמוע ממנו שנאמר אליו תשמעון ואפשר שיעשה אות ומופת ואינו נביא וזה האות יש לו דברים בגו ואעפ"כ מצוה לשמוע לו הואיל ואדם גדול וחכם וראוי לנבואה הוא מעמידים אותו על חזקתו שבכך נצטוינו כמו שנצטוינו לחתוך את הדין ע"פ שני עדים כשרים ואע"פ שאפשר שהעידו בשקר הואיל וכשרים הם אצלינו מעמידין אותן על כשרותן ובדברים האלו וכיוצא בהן נאמר הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו ונאמר כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב

שם פרק ח'

א) משה רבינו לא האמינו בו ישראל מפני האותות שעשה שהמאמין על פי האותות יש בלבו דופי שאפשר שיעשה האות בלט וכשוף אלא כל האותות שעשה משה במדבר לפי הצורך עשאו לא להביא ראיה על הנבואה היה צריך להשקיע את המצריים קרע את הים והצליח בתוכו צרכנו למזון הוריד לנו את המן צמאו בקע להן את האבן כפרו בו עדת קרח בלעה אותן הארץ וכן שאר כל האותות ובמה האמינו בו במעמד הר סיני שעניינו ראו ולא זר ואזנינו שמעו ולא אחר האש והקולות והלפידים והוא נגש אל הערפל והקול מדבר אליו ואנו שומעים משה משה לך אמור להן כך וכך וכן הוא אומר פנים בפנים דבר ה' עמכם ונאמר לא את אבותינו כרת ה' את הברית הזאת ומנין שמעמד הר סיני לבדו היא הראיה לנבואתו שהיא אמת שאין בו דופי שנאמר הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם מכלל שקודם דבר זה לא האמינו בו נאמנות שהיא עומדת לעולם אלא נאמנות שיש אחריה הרהור ומחשבה:

ב) נמצאו אלו ששולח להן הם העדים על נבואתו שהיא אמת ואינו צריך לעשות להן אות אחר שהם והוא עדים בדבר כשני עדים שראו דבר אחד ביחד שכל אחד מהן עד לחבירו שהוא אומר אמת ואין אחד מהן צריך להביא ראיה לחבירו כך משה רבינו כל ישראל עדים לו אחר מעמד הר סיני ואינו צריך לעשות להם אות וזהו שאמר לו הקב"ה בתחילת נבואתו בעת שנתן לו האותות לעשותן במצרים ואמר לו ושמעו לקולך ידע משה רבינו שהמאמין על פי האותות יש בלבבו דופי ומהרהר ומחשב והיה נשמט מלידך ואמר והן לא יאמינו לי עד שהודיעו הקב"ה שאלו האותות אינן אלא עד שיצאו ממצרים ואחר שיצאו ויעמדו על ההר הזה יסתלק הרהור שמהרהרין אחריך שאני נותן לך כאן אות שידעו שאני שלחתיך באמת מתחילה ולא ישאר בלבם הרהור והוא שהכתוב אומר וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה נמצאת אומר שכל נביא שיעמוד אחר משה רבינו אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כדי שנאמר אם יעשה אות נשמע לו לכל מה שיאמר אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעון כמו שצונו לחתוך הדבר על פי שנים עדים ואע"פ שאין אנו יודעין אם העידו אמת אם שקר כך מצוה לשמוע מזה הנביא אע"פ שאין אנו יודעים אם האות אמת או בכישוף ולט:

ג) לפיכך אם עמד הנביא ועשה אותות ומופתים גדולים ובקש להכחיש נבואתו של משה רבינו אין שומעין לו ואנו יודעין בבאור שאותן האותות בלט וכשוף הן לפי שנבואת משה רבינו אינה על פי האותות כדי שנערוך אותות זה לאותות זה אלא בעינינו ראינוה ובאזנינו שמענוה כמו ששמע הוא הא למה הדבר דומה לעדים שהעידו לאדם על דבר שראה בעיניו שאינו כמו שראה שאינו שומע להן אלא

יודע בודאי שהן עדי שקר לפיכך אמרה תורה שאם בא האות והמופת לא תשמע אל דברי הנביא ההוא שהרי זה בא אליך באות ומופת להכחיש מה שראית בעיניך והואיל ואין אנו מאמינים במופת אלא מפני המצות שצונו משה היאך נקבל מאות זה שבה להכחיש נבואתו של משה שראינו וששמענו:

Mishne Torah Hilchot Yesoday haTorah chapter 7

7) When a prophet is sent [by God] on such a mission, he is given a sign or wonder [to perform], so that people will know that God [really] sent him in truth. Not everyone who presents a sign and wonder is believed as a prophet, but only those people who are known to be suitable to receive prophecies on account of their wisdom and actions, so that they stands preeminent among their contemporaries, and walk in the ways of prophecy - holiness and self denial. When such people present a sign and proof and say that God sent them, it is a commandment to listen to them, for it is written, "...to him you shall listen". It is possible that although a person presents a sign and proof he is not a prophet, and the sign could be achieved by other means; even so, we are commanded to listen to him; because he is a great and wise man who is suitable to receive prophecy, we assume that his prophecy is true. In this we have been commanded, just as we have been commanded to decide a verdict according to the testimony of two people who are eligible to bear testimony [together], even though they may be lying; since they have always been honest in the past, we assume that they being honest now as well. About this and similar matters it is written, "The secret things belong to the Lord our God, but those things which are revealed belong to use and to our children for ever, that we may do all the words of the Torah", and it is also written, "...for a man looks on the outward appearance, but the Lord looks on the heart".

Chapter 8

1) The Children of Israel did not believe in Moses because of the signs he presented, for someone who believes because of the signs he presents has a blemish in his faith, for it could be that his signs are performed by means of spells and witchcraft. All the signs that Moses performed in the wilderness were done so according to the needs of the moment, and not to bring proof to his prophecies. There was a need to sink the Egyptians, so Moses split the sea and drowned them in it; the Children of Israel needed food, so Moses brought down the manna for them; they needed water, so Moses split the rock for them; Korah and his followers rebelled, so Moses opened up the ground and they were swallowed up. The same principle applies with all the other signs. It was the assembly at Mount Sinai that made them believe in Moses, when our eyes, and no-one else's, saw, and our ears, and no-one else's, heard, and Moses drew near to the darkness, and the voice spoke to him, and we heard it saying to Moses, "Moses, Moses, go tell them such-and-such". In connection with this it is written, "The Lord talked with you face to face", and it is also written, "The Lord did not make this covenant with our fathers, but with us, even us". From where is it known that the assembly at Mount Sinai was the proof that the prophecy of Moses was true and that there was no blemish [in the proof]? It is derived from the verse, "Lo, I come to you in a thick cloud, that the people may hear when I speak with you, and also may believe in you for ever". From this we see that prior to the assembly at Mount Sinai their belief in Moses was not one that would have lasted for ever, but it was a belief that left room for doubt and second thoughts.

Schultz Rosenberg Campus, 12324 Merit Drive, Dallas TX, 75251

Phone: 214-295-3525

Fax: 214-295-3526

Email: [kollofdallas@sbcglobal.net](mailto:kollelofdallas@sbcglobal.net)

Web site: www.kollelofdallas.org

2) As those to whom Moses was sent were themselves witnesses to the truth of his prophesy, there was no need for him to show them any other sign since they and he were witnesses to the same matter, in the same way that two people who saw the same thing together combine as witnesses, for each of them is a witness that the other is speaking the truth, and need not bring [additional] proof to back him up. So it was with Moses our Teacher, that all of the Children of Israel were his witnesses after the assembly at Mount Sinai, and he didn't have to perform for them any signs. This is what God said to him at the time when his prophecy started, when He showed him what signs to perform in Egypt: "And they shall listen to your voice". Moses knew that anyone who believes because of signs has a blemish in his faith and will be doubtful, and expressed a reluctance to go by saying, "But behold they will not believe me". God told him that these signs are only for until they had left Egypt and assembled at Mount Sinai, whereupon any doubt will vanish, for [at Mount Sinai] He will give signs that Moses had been sent by God in truth from the [very] beginning, and that no doubt will remain. This is what Scripture says: "...and this shall be a sign for you that I have sent you; when you have brought the people out of Egypt, you shall serve God upon this mountain". From this we learn that any Prophet that came after Moses is not believed solely because of his signs, such that if he makes a sign we should listen to everything he says, but [is believed] because of the commandment of Moses in the Torah: "...to him you shall listen", if he gives a sign. Just as we have been commanded to decide a matter according to the testimony of two witnesses, even though we do not know for certain whether their testimony is true or false, so in the same way it is a mitzvah to listen to the prophet even though we do not know if his sign is genuine or achieved by spells and witchcraft.

3) Therefore, if a prophet arose and performed great signs and wonders, and tells us to deny the prophecy of Moses our Teacher, we do not listen to him, and we [will] know for sure that his signs are the result of spells and witchcraft. The prophecy of Moses was not dependant upon signs, so the signs of this prophet cannot outweigh the signs of Moses, for we saw and heard them, just as he did. This is similar to two witnesses who give testimony to a particular person that contravenes what he himself saw. Of course he does not pay attention to them, but rather knows for certain that they are false witnesses. Therefore, the Torah said that if a prophet comes with signs and wonders, we do not listen to him, for he is coming with his signs and wonders to deny that what we saw with our eyes. Since we believe in wonders only because of a commandment of Moses, how can we accept a sign that is brought to deny the prophecy of Moses which we saw and heard?!

משנה תורה לרמב"ם, ספר מדע, הלכות עבודה זרה, פרק א'

א) בימי אנוש טעו בני האדם טעות גדול ונבערה עצת חכמי אותו הדור ואנוש עצמו מן הטועים היה וזו היתה טעותם אמרו הואיל והאלהים ברא כוכבים אלו וגלגלים להנהיג את העולם ונתנם במרום וחלק להם כבוד והם שמשים המשמשים לפניו ראויין הם לשבחם ולפארם ולחלוק להם כבוד וזהו רצון האל ברוך הוא לגדל ולכבד מי שגדלו וכבדו כמו שהמלך רוצה לכבד העומדים לפניו וזהו כבודו של מלך כיון שעלה דבר זה על לבם התחילו לבנות לכוכבים היכלות ולהקריב להן קרבנות ולשבחם ולפארם בדברים ולהשתחוות למולם כדי להשיג רצון הבורא בדעתם הרעה וזה היה עיקר עבודת כוכבים וכך היו אומרים עובדיה היודעים עיקרה לא שהן אומרים שאין שם אלוה אלא כוכב זה הוא שירמיהו אומר מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך

Schultz Rosenberg Campus, 12324 Merit Drive, Dallas TX, 75251

Phone: 214-295-3525

Fax: 214-295-3526

Email: kollelofdallas@sbcglobal.net

Web site: www.kollelofdallas.org

ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא כלומר הכל יודעים שאתה הוא לבדך אבל טעותם וכסילותם שמדמים שזה ההבל רצונך הוא
ב) ואחר שארכו הימים עמדו בבני האדם נביאי שקר ואמרו שהאל צוה ואמר להם עבדו כוכב פלוני או כל הכוכבים והקריבו לו ונסכו לו כך וכך ובנו לו היכל ועשו צורתו כדי להשתחוות לו כל העם הנשים והקטנים ושאר עמי הארץ ומודיע להם צורה שבדה מלבו ואומר זו היא צורת הכוכב פלוני שהודיעוהו בנבואתו והתחילו על דרך זו לעשות צורות בהיכלות ותחת האילנות ובראשי ההרים ועל הגבעות ומתקבצין ומשתחויים להם ואומרים לכל העם שזו הצורה מטיבה ומריעה וראוי לעובדה וליראה ממנה וכהנייהם אומרים להם שבעבודה זו תרבו ותצליחו ועשו כך כך ואל תעשו כך וכך

Rambam, Sefer Mada, Mishna Torah, Hilchot Avodah Zara, chapter 1

1) In the days of Enosh, the people deviated, and the counsel of the wise people degenerated into stupidity. Enosh himself was amongst those who deviated. Their mistaken reasoning was that since God created the skies and spheres as part of nature, and placed them high up [in the skies], and gave them dignity, and that they are servants who serve Him, it would be appropriate to laud, glorify and honour them as well. It is the will of the Almighty to make great and to dignify those who make Him great and honour Him, in the same way that a king wants to honour the servants who serve him - such is the honour of a king. Once this matter was decided upon, they proceeded to build temples to the stars, to bring sacrifices to them, to laud and glorify them verbally and to bow down to them, in order to attain the favor of the Creator according to their erroneous understanding. This was the core of idolatry; so believed the knowledgeable worshippers. They did not deny the existence of God by saying that only such-and-such a star exists. This is what Yermiahu said: "Who would not fear You, King of the nations? For to You it is fitting, for among all the wise men of the nations, and in all their kingdoms there is none like You. Stupid and senseless are they all - the teaching of their vain idols is but wood!"; that is to say that everyone knows that just God exists, but their mistake and foolishness was to imagine that idolatry was God's will.

2) After some time, prophets of falsehood arose, and said that the Almighty had commanded them to serve such-and-such a star, to bring sacrifices to it, to offer drink sacrifices to it and to build a temple containing its form to it, in order that all people - including women, children and ignoramuses - will be able to bow down to it. Each of these prophets made known a form which he had invented himself, and claimed that it was the form of such-and-such a star which had been made known to him in a prophecy. In this manner, people started to make figures in the temples, under trees and on the tops of mountains and hills, and they congregated and bowed down to them. The prophets said that it was this form which brought good and bad, and that it was fitting to serve and fear it. The prophets said that through this service one will multiply and be successful, and issued instructions concerning what may and may not be done.

פירוש הרמב"ן על התורה, ספר דברים, פרק י"ג, פסוק ד'

כי זה הנביא הנזכר בכאן מתנבא בשם ה', יאמר השם הנכבד שלחני שתעבדו לפעור כי היה השותף עמו במעשה בראשית, או שהוא גדול מכל האלהים לפניו ורוצה שיעבדו אליו

Ramban's Commentary on the Torah, Devarim, chapter 13, verse 4

The prophet mentioned here utters prophecies in the name of the Lord, saying: "The Lord sent me to say that you are to worship Baal Peor since he was associated with Him in the

Schultz Rosenberg Campus, 12324 Merit Drive, Dallas TX, 75251

Phone: 214-295-3525

Fax: 214-295-3526

Email: [kollofdallas@sbcglobal.net](mailto:kollelofdallas@sbcglobal.net)

Web site: www.kollelofdallas.org

work of creation, or he is the greatest of all the gods in his service, and He wants you to worship him.

Schultz Rosenberg Campus, 12324 Merit Drive, Dallas TX, 75251

Phone: 214-295-3525

Fax: 214-295-3526

Email: kollelofdallas@sbcglobal.net

Web site: www.kollelofdallas.org

